

Dosarul nr. 3ra-1239/18

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Central – V. Varanița

Instanța de apel: CA Chișinău – A. Minicuna, V. Sîrbu, V. Mihaila

ÎNCHEIERE

19 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Luiza Gafton
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ion Duca,
în cauza civilă la acțiunea lui Ion Duca împotriva Consiliului orășenesc
Sîngera, intervenient accesoriu Maria Brînzila cu privire la contestarea actului
administrativ,

împotriva deciziei din data de 25 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin
care s-a respins apelul declarat de către Ion Duca, s-a menținut hotărârea din data
de 07 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

constată:

La 21 octombrie 2015 Ion Duca a depus cerere de chemare în judecată, în
procedura contenciosului administrativ împotriva Consiliului orășenesc Sîngera,
intervenient accesoriu Maria Brînzila, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 5/4
din data de 07 octombrie 2011 „cu privire la numirea în funcție a învingătorului
concursului pentru ocuparea funcției de secretar al consiliului orășenesc Sîngera”.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 07 octombrie 2011
Consiliul orășenesc Sîngera a adoptat decizia nr. 5/4, prin care s-a numit
învingătorul concursului Maria Brînzila în funcția de secretar al Consiliului
orășenesc Sîngera.

În opinia reclamantului decizia Consiliului orășenesc Sîngera nr. 5/4 din data
de 07 octombrie 2011 a fost adoptată cu încălcarea gravă a Legii nr. 436-XVI din
28 decembrie 2006 privind administrația publică locală și a Regulamentului cu
privire la ocuparea funcției publice vacante prin concurs, aprobat prin Hotărârea
Guvernului nr.201/2009.

Ion Duca a menționat că Consiliul orășenesc Sîngera și-a depășit limitele
atribuțiilor stabilite de lege, ori art.14 al Legii nr. 436/2006 statuează expres
competențele pârâtului, însă condiționează incidența altor competențe de
prevederea acestora în lege, iar cele decise de Consiliul orășenesc Sîngera nu este
prevăzut în careva legi.

Mai indică că Consiliul orășenesc Sîngera a adoptat decizia contestată fără
avizul prealabil al comisiilor de specialitate.

Consideră fraudată și procedura de desfășurare a concursului.

Nefiind de acord cu decizia Consiliului orășenesc Sîngera, la 18 septembrie
2015 a adresat o cerere prealabilă privind anularea deciziei nr. 5/4 din 07
octombrie 2011, care însă nu a fost examinată.

Prin hotărârea din data de 07 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Duca. (f.d. 168, 173-178, vol.I)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 25 aprilie 2018 a respins apelul declarat de către Ion Duca, a menținut hotărârea din data de 07 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central. (f.d. 201, 207-216, vol.I)

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 20 iulie 2018 Ion Duca a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii. (f.d. 1-4, vol.II)

În motivarea recursului Ion Duca a indicat că atât instanța de fond cât și instanța de apel la emiterea hotărârilor au aplicat eronat normele de drept material, aprecierea probelor nu a fost obiectivă, fiind efectuată în mod arbitrar.

Mai indică că decizia instanței de apel este una nemotivată, argumentele apelantului nu sunt analizate și examinate, omițând să efectueze o analiză amplă a probelor anexate la materialele dosarului pentru constatarea circumstanțelor importante ale cauzei, refuzând să oblige intimatul de a prezenta actele referitoare la concurs.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 25 aprilie 2018. Recurentul a indicat că a recepționat copia deciziei la data de 26 mai 2018. (f.d. 5, vol.II)

În circumstanțele expuse recursul, declarat la 20 iulie 2018, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Ion Duca, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul

în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Ion Duca, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ion Duca, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Ion Duca, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Luiza Gafton

Maria Ghervas